

τοῦ ἄνωθ(εν) Ἰωάννη γυρέβγοντας τ' ἄνωθ(εν) πράματα λέγοντας π(ὥς) δὲν ὠρι-
ζε /¹⁰ νὰ τὰ δώσῃ τῆς γυναίκας του ἐπειδὴ καὶ τ' ἀφτὰ πράματα νὰ ἦτανε /¹¹ ὀπλι-
γάδα εἰς τὸ ἀφτὸ χρέος, διὰ τὸ ὅποιο μὴ θέλοντας ἡ ἄνωθ(εν) Ἀγγε/¹²λίνα νὰ τὰ
ρεφουδάρῃ. Ἔτ' ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη /¹³ παρὸν καὶ τὰ δύο
μέρη καὶ ἐσυμφώνησαν ὅτι ὁ ἄνωθ(εν) Ἰωάννης νὰ δώνῃ /¹⁴ τῆς ἄνωθ(εν) Ἀγγε-
λίνας, τῆς γυναίκας του, τὸ σπίτι, τὸ κατώγι ὅπου ἔχει τὴν /¹⁵ σήμερο ὁμπρὸς εἰς
τοῦ Τζουγάνε τοῦ Μπερτῆ καὶ τὸ ἀμπέλι τῆ Στέρνας /¹⁶ καὶ τὸ ἀμπέλι ποῦ ἔχει
στὰ Κάτω Λιβάδια, τὰ ὅποια δύο κομμάτια ἀ/¹⁷μπέλια τῆς τὰ δώνει ἀπὸ τὸν σή-
μερο νὰ τὰ κάνῃ ὥς θέλει καὶ βούλεται /¹⁸. Καὶ τὸ σπίτι, ἡγου τὸ κατώγι, νὰ τὸ
ἔχου νὰ κάθονται μέσα ὅποτε ζηοῦνε /¹⁹ καὶ τὰ δύο μέρη καὶ μετὰ τὸ θάνατο τῆς
Ἀγγελίνας νὰ τὸ κάμῃ /²⁰ ὥς θέλει καὶ βούλεται | ἡ ἀφτὴ Ἀγγελίνα | καὶ τὰ ἐπί-
λοιπα πράματα ὅπου εἶχεν ἐδοσμέ/²¹να ὁ ἄνωθ(εν) Ἰωάννης τῆς ἄνωθ(εν) γυναι-
κας του τῆς Ἀγγελίνας νὰ εἶναι λίμπερα /²² εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀφτοῦ Ἰωάννη τοῦ
ἀνδρός της καὶ τὰ χαρτιὰ ὅπου εἶχεν ἐκα/²³μωμένα τῆς ἄνωθ(εν) Ἀγγελίνας διὰ
τ' ἄνωθ(εν) πράματα νὰ μὴν ἀξίζου/²⁴ τίβας καὶ τὰ ἐξῆς. Ἔτ' ἐκρινε κ' ἐπο-
φάσισεν καὶ θέλουν ἀπ(ογ)ρά/²⁵βῃ καὶ ὑπογράψωθεν.

Σπηλιώτης Σαντοριναῖ(ος) πιτροπος βεβαιῶναι τ' ἄνωθ(εν).—

/²⁶ Περράκης Φώστωλ(ος) κλητζηλλερ(ης).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

152

Γ Α Κ, Α' Αυτὰ Μυκόνου, β/6

1724 Ὀκτωβρίου 4

Λιεκδίκηση ἀκινήτων

1724 Ὀκτωβρίου : 4

/² Ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι κριτᾶδες κραζμένοι καὶ παρακαλεμέ/³νοι
κατὰ τὴν προσταγὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀφθεντὸς Μουσταφάμ /⁴ Μπέη εἶδαμεν καὶ
ἐξανοίξαμεν καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν καὶ ἀκρί/⁵βεια | ἡκούσαμεν καὶ | ἐκαταλά-
βαμεν τὰ ὅσα εἶχαν νὰ μιλήσουν καὶ νὰ ποῦν /⁶ λόγια καὶ δικαιώματα ἐκ στόματ(ος)
καὶ διὰ γράφου ἀπὸ τὸ ἓνα μέρ(ος) /⁷ ὁ μισέρ Ἀντώνης Ψαρὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο
μέρ(ος) τὰ παιδιὰ τῆς πο(τέ) /⁸ Μαροῦς, Πλούσια καὶ Κατερίνα. Διὰ τοῦτο τὸ λοι-
πὸν τὸ ὄνομα /⁹ τῆς Ἀγίας Τριάδ(ος) | κράζουν | ἀπὸ τὸ ὅποιο καὶ τὰ ἐξῆς κρί-
νουν καὶ ἀποφασίζουν /¹⁰ ὅτι τὸ ὁσπίτιον τιποθεμένο εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου
Ἰωάννη σύμ/¹¹πλιος ὁ πο(τέ) παπᾶ Μιχελῆς νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθ(εν) (μισέρ) Ἀντώ-
νη, καθὼς ὁ πατέ/¹²ρας του ὁ πο(τέ) Ἰωάννης τοῦ τὸ ἔδωσεν, καθὼς ἡ διαθήκην του
φαίνεται γραμμένη /¹³ στοὺς 1684 Δικεμβρίου 15 : Ὁμοίως νὰ τοῦ πληρώσουν καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

δεκοκτώ /¹⁴ ριάλια τ' ἄνωθ(εν) παιδιὰ ἡ Πλούσια καὶ ἡ Κατερίνα διὰ δώδεκα /¹⁵ χρόνοι ὅπου ἐκαθόνταν μέσα εἰς τὸ αὐτὸ σπίτι /¹⁶ καὶ αὐτὸς τὸ ἐγύρεβγεν καὶ αὐτὲς δὲν τοῦ τὸ ἄφησαν, καθ(ὼς) /¹⁷ καὶ ἡ σεντένζα τοῦ πρώη ἐπιτρόπου σιὸρ Γιακου-
κάμη /¹⁸ φαίνεται ὅπου τοῦ τὸ ἔδωσεν. "Ὅσο διὰ τὸ ἀμπέλι τῆς Καρα/¹⁹κιᾶς ὅπου ὁ ἄνωθ(εν) (μισέρ) Ἀντώνης ἐγύρεβγεν τῶν ἄνωθ(εν) παιδιῶν /²⁰ νὰ μὴν ἔχει νὰ ζητῇ τίποτ(ας), ἀλλὰ νὰ εἶναι τῶν ἄνωθ(εν) /²¹ παιδιῶν καὶ τὰ ἐξῆς. "Ἐτζί
ἐκριναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ /²² θέλει γράψουν καὶ ὑποκάτωθεν :—

/ ²³ ὁ πρωτοψάλτης Γρηγόριος βεβαιώνω	Ἀντώνη Γγύζης βεβαιώνω
/ ²⁴ Γεώργιος Πετρῆς βεβαιώνω	Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος
/ ²⁵ Ζωρζῆς Μπᾶος βεβαιώνω	καὶ κριτῆς βεβαιώνω.
/ ²⁶ Γιαννάκης Καλαμαράς	Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλλιέρης
/ ²⁷ Γιακουμάκης Σκούταρης	

153

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1725 Μαΐου 15

Διεκδίκηση ἀκινήτων ἀθηναϊκῆς

Κόπια 1725 Μαΐου 15 Μυκόν(ος)

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκαμπροσθε αἰθέντες ἐπίτροποι καὶ κριτῆδες τῆς νήσου Μυκόνου ἐρ/³χόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρ(ος) ὁ μα/⁴στρο - Γιάννης τοῦ Μανώλη (Ραδάμου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ὁ Μαθιὸς Μανιάτης ὁποῖος ἄνωθ(εν) /⁵ μάστρο - Γιάννης γυρέβοντ(ας) νὰ τοῦ δώσῃ ὁ ἄνωθ(εν) Μαθιὸς ριάλια διακόσια κατὰ τὸ /⁶ γράμμα τὸ ἐπιτροπικὸν ὅπου τοῦ ἐκάμαν εἰς τὴν Ἀνατολὴ οἱ μαστόροι, ὁ μαστρ' Ἀν/⁷δρέας, ὁ μαστρο-Γιάννης καὶ ὁ ἄλλ(ος) μάστρο - Γιάννης, Θερμνιωῖτες, καὶ ὁ Μανώλης ὁ Παναγιώτης /⁸ Ζακυν-
θηναῖος καὶ ὁ Ἀπόστολ(ος) καὶ μάστρο - Γιάννης Τζηριγῶτ(ος), τὰ ὅποια ἄνωθ(εν) ριάλια /⁹ 200 : λέγει ὁ αὐτὸς μάστρο - Γιάννης πὼς ἐδιάβη εἰς τὴν Ἀνατολή, ὁ ἄνωθ(εν) Μαθιὸς /¹⁰ εἰς τὸ χωριό, ὀνομαζόμενον Καλοβάση, σήμερον χρόνους ὀκτὼ καὶ ἐκεῖ ἤβρεν τοὺς /¹¹ ἄνωθ(εν) μαστόρους καὶ τὸν εἶπον νὰ πομείνουν κεφίλιδες νὰ εὐγῇ ὁ ἀδελφὸς τοῦ /¹² Μαθιοῦ ἀπὸ τὴν σκλαβιά ὅπου ἦταν σκλάβος εἰς τὸν Μουσταφᾶ ἀγᾶ καὶ εὐ/¹³γαίνοντ(ας), ὅσα ἄσπρα ξοδιάσουν νὰ ἀποκρίνεται ὁ αὐ-
τὸς Μαθιός. Ἀπὸ δὲ τὸ /¹⁴ ἄλλο μέρ(ος) τοῦ ἀποκρίνεται ὁ αὐτὸς Μαθιὸς πὼς τὸ λέγει ψέμματα καὶ πὼς δὲν /¹⁵ εἶναι ἀλήθεια εἰς τὰ ὅσα ὡς ἄνωθ(εν) λέγει, οὔτε τέτοιον λόγον τὸν εἶπεν. Τόσο /¹⁶ μόνο λέγει καὶ τοῦ ἀποκρίνεται πὼς τὸν ἀδελφόν του τὸν ἐκλεψαν καὶ τὸν ἐ/¹⁷πούλησαν εἰς τῆς Ἀνατολῆς τὸ μέρ(ος) καὶ αὐτὸς πάλε ἤφυγεν. Διὰ τὸ ὅποιο /¹⁸ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη ἐζήτησεν τοῦ ἄνωθ(εν) μάστρο-